

Digitaliseret af / Digitised by

DET KONGELIGE BIBLIOTEK
THE ROYAL LIBRARY

København / Copenhagen

Titel: Europapolitik : Arbejdsprogram nr. 14

Ophav:

Ressourcetype:

Ressourcetype:

Oprindelsesdato: 1994

Emne:Partiprogram, partiprogrammer, program

Opstilling: DA-småtryk. Politik 4

Kommentar: Vedtaget af Kristeligt Folkepartis hovedbestyrelse 8. januar 1994

Relateret:

Relateret:

Copyright: Billedet er muligvis beskyttet af loven om ophavsret

Kristeligt Folkeparti

Europa-politik

Arbejds-program

nr. 14 Q

Indledning
Internationalt samarbejde
Overordnede mål for EU
EU-samarbejds fremskridt
EU's institutioner
Miljøpolitik
Energipolitik
Uddannelse og forskning
Arbejdsmarkedspolitik
Økonomisk og valutarisk politik
Skatte- og afgiftspolitik
Regionalpolitik
Retsligt samarbejde
EU og omverdenen
Det udenrigspolitiske samarbejde
Norden og EFTA
Middelhavslandene
USA og Japan
U-landspolitik
Ordforklaring

Vedtaget af
Kristeligt Folkepartis
hovedbestyrelse
8. januar 1994

Danmark er med få naturressourcer og stor udenrigshandel afhængig af politisk og økonomisk stabilitet i Europa, og af at samarbejdet mellem de europæiske lande bygger på ret og ikke på magt

Kristeligt Folkepartis Europapolitiske program

For Danmark er det af både økonomiske og politiske grunde af vital betydning at deltage fuldt ud i de internationale organisationer, som har afgørende indflydelse på vore levevilkår, og hvor vi har mulighed for at gøre vore synspunkter og interesser gældende.

Danmark er med få naturressourcer og stor udenrigshandel afhængig af politisk og økonomisk stabilitet i Europa, og af at samarbejdet mellem de europæiske lande bygger på ret og ikke på magt.

Danmark har medansvar for løsning af en række fælles, internationale problemer og kan på mangfoldige områder yde værdifulde bidrag til det internationale samarbejde. Kristeligt Folkepartis tilslutning til EU-samarbejdet skal ses i lyset heraf. Danmark må arbejde aktivt for en mere retfærdig verden og en bæredygtig økologisk udvikling overalt på kloden samt bidrage til at skabe fred og sikkerhed mellem lande og folkeslag. Sådanne store mål kræver tætte og forpligtende former for internationalt samarbejde. Med udgangspunkt i en aktiv internationalisme ønsker Kristeligt Folkeparti, at EU bedre bliver i stand til at varetage fællesskabets opgaver.

INTERNATIONALT SAMARBEJDE

I en verden præget af stadig større gensidig afhængighed mellem lande og kontinenter er der behov for en stadig udbygning af det internationale samarbejde. Det gælder ikke mindst det sikkerhedspolitiske og det økonomiske område og miljø- og udviklingsområdet; men også flygtningeproblemerne og den internationale kriminalitet kræver et øget internationalt samarbejde.

På globalt plan må FN have det overordnede ansvar for udviklingen af de fornødne, folkeretlige instrumenter, men ved både udviklingen og anvendelsen af disse instrumenter må både regionale sammenslutninger som EU og hvert enkelt land spille en aktiv rolle.

Det er i den forbindelse nødvendigt at sikre en fornuftig arbejdsdeling mellem FN, regionale sammenslutninger og enkeltlande under hensyntagen til grundlæggende demokratiske principper.

For at sikre, at beslutningerne tages så tæt som muligt på dem, de berører, skal organisationer

som FN og EU kun have beslutningskompetence på de områder, hvor kollektive beslutninger er nødvendige for at nå de fælles mål, eller hvor opgaverne er af en sådan art, at de med fordel kan løses i fællesskab. Dette nærdemokratiske princip (subsidiaritets-

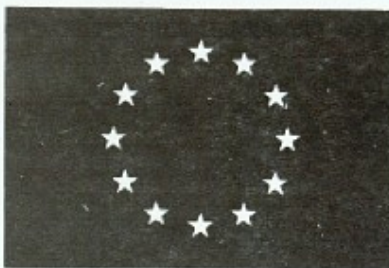
princippet) er helt afgørende for f.eks. unionens funktion og demokratiske karakter. Det er også vigtigt, at der eksisterer velfungerende demokratiske kontrolmekanismer i det mellemstatslige og det overnationale samarbejde.

OVERORDNEDE MÅL FOR EU

EU må spille en afgørende rolle i udformningen af et fredeligt og stabilt Europa. Samarbejdet må være præget af hensynet til miljøet og solidaritet over for de svageste - såvel inden for som uden for Europa. Unionen må i alle henseender tilstræbe størst mulig folkelig deltagelse og åbenhed i den

politiske beslutningsproces. Det er væsentligt, at der til enhver tid eksisterer en klar afgrænsning af EUs kompetence, således at unødigt centralisering og harmonisering undgås. Fællesskabets styrkeligger i Europas forskellighed og den idérigdom, der udspringer heraf. Gennem øget

samarbejde kan følelsen af samhørighed styrkes, uden at den nationale identitet svækkes. Fællesskabet bør med tiden omfatte alle demokratiske lande i Europa, som ønsker det. EU skal ikke dominere andre kulturer, lande eller folk, men aktivt samarbejde med den øvrige del af verden.

EU-SAMARBEJDETS FREMTID

EU-samarbejdet er en proces, hvor det er nødvendigt løbende at tage stilling til prioriteringen og den mest hensigtsmæssige udførelse af opgaverne. Det traktatlige grundlag for unionen må derfor tilpasses de europæiske og globale udfordringer. I denne tilpætningsproces er det væsentligt at anvende en decentral forståelse af subsidiaritetsprincippet og således sikre den rigtige arbejdsdeling mellem fællesskabets institutioner og medlemslandene.

Ved den videre udvikling af unionen vil Kristeligt Folkeparti derfor især arbejde for følgende:

1. Et udviklingstempo, som har bred tilslutning blandt EU-landenes borgere. Regeringskonferencer om traktatændringer gennemføres derfor først efter en grundig, offentlig debat i medlemslandene, herunder i de nationale parlamenter, om de emner, der står på dagsordenen. Regeringernes oplæg til sådanne regeringskonferencer må afspejle den forudgående, offentlige debat.

2. Stimulering af den offentlige debat om unionen og den fælles politik, så der bliver bedre overensstemmelse og forståelse mellem de politiske ledere og befolkningerne. Derfor skal folkelige organisationer, herunder arbejdsmarkedets organisationer, samt de nationale parlamenter inddrages mere aktivt i den europæiske debat, både når det drejer sig om EUs langsigtede udvikling og om aktuelle politiske beslutninger i EU. Dette kan bl.a. ske gennem offentlige høringer.

3. Fastholdelse af unionens karakter af samarbejde mellem selvstændige, demokratiske stater, der kun på visse områder træffer beslutninger i fællesskab. Føderale strukturer kan vise sig nyttige, hvis de opbygges med henblik på at styrke EUs folkelige opbakning

og handlekraft. Også i denne sammenhæng må medlemslandene være udgangspunktet og byggestenene for samarbejdet og dets karakter. Derudover må de europæiske folkeslag, der lever som minoriteter i et medlemsland, sikres reel indflydelse i EU og på deres egne vilkår. Man bør modsætte sig unødigt centralisering i EU og afvise, at de små landes indflydelse svækkes. Til gengæld for evt. øget indflydelse til Europa-parlamentet og kommissionen, må hvert land i ministerrådet have lige mange stemmer.

Grundlaget for EU-samarbejdet skal fortsat være respekt for det enkelte medlemslands og det enkelte menneskes nationale og kulturelle identitet.

Kristeligt Folkeparti er positiv over for, at EU samarbejder på områder, som falder uden for traktaterne, når det iøvrigt skønnes ønskeligt og hensigtsmæssigt. Men sammenblanding med det traktatmæssige samarbejde skal undgås.

4. Traktatændringer skal fortsat kræve enstemmighed blandt med-

lemslandene. Europa-parlamentet skal i denne sammenhæng ikke have mulighed for at nedlægge veto, men inddrages bedre i forarbejdet.

5. En decentral fortolkning af subsidiaritetsprincippet. Beslutningerne på EU-niveau må altid have som mål at styrke de mindre enheders mulighed for selv at løse opgaverne under hensyntagen til de fælles interesser, så opgaverne løses tæt på de borgere, de berører. EU skal kun træffe beslutninger og handle på de områder, hvor fælles beslutninger er nødvendige for at nå fællesskabets mål, og hvor opgaverne er af en sådan art, at de bedst løses i et fælles forpligtende samarbejde. Det indebærer, at hvad en enhed selv kan klare, ikke skal overføres til et højere niveau. Beslutninger, der ikke kan begrundes ud fra subsidiaritetsprincippet, må træffes ved enstemmighed.

Der må opstilles en liste over de områder, som EU kan beskæftige sig med. Det der ikke står på listen, skal sortere under medlemslandene. Menneskerettighederne, subsidiaritetsprincippet og prin-

cippet for repræsentativt demokrati skal fastlægges i grundlaget for EU-samarbejdet.

6. EUs beslutninger må, i overensstemmelse med subsidiaritetsprincippet give mulighed for, at enkeltlande eller en gruppe lande kan iværksætte mere vidtgående initiativer, så længe det ikke strider mod EUs fælles politiske mål. Det betyder for det første, at beslutninger i deres form bør tage hensyn til EU-landenes forskellighed, og hvor det er muligt være minimumsbestemmelser. For det andet, at der på en række områder kan være tale om et "samarbejde i flere hastigheder", f.eks. ved udvidelsen af det økonomisk-monetære samarbejde og i rets- og politisamarbejdet som sket ved Schengenaftalen. En sådan mangfoldighed i samarbejdet kan mindske konflikter forårsaget af EU-landenes store forskellighed, men bør naturligvis kun gennemføres i fælles forståelse. EU bør, hvor det er til gavn for Europas og unionens udvikling, være parat til at udvide samarbejdet på enkeltområder til at omfatte andre lande, der ikke kan eller ønsker at blive medlem af EU. Dette gælder f.eks. landene i Øst- og Centraleuropa og det eksisterende samarbejde med EFTA/EØS* landene.

7. Størst mulig åbenhed omkring beslutningsprocesserne i EU, og så omkring arbejdet i Ministerrådet og Kommissionen. Rådsmøder skal være åbne for offentligheden, medmindre særlige grunde nødvendiggør lukkede møder. Der indføres offentlighed i forvaltningen efter principperne i dansk lovgivning. Lovforslag skal være tilgængelige for alle interesserede. Der skal være tæt kontakt mellem Europa-parlamentet og de nationale parlamenter, bl.a. via konferencer og øvrig udveksling af informationer. Europa-parlamentets sessioner må være åbne for offentligheden.

8. Sikring af, at alle medlemslande gennemfører rådsbeslutninger

og domstolsafgørelser uden unødigt forsinkelse. Der indføres passende sanktioner ved manglende efterlevelse af dette princip.

9. Kraftig opstramning af budgetdisciplinen, så spild og misbrug af skatteyderes penge undgås, og konsekvent opfølgning af afsøring af misbrug og dårlig forvaltning. Der indføres passende sanktioner i tilfælde af overtrædelse eller tilsidesættelse af disse principper.

10. Respekt for nationale, kulturelle og sproglige forskelle mellem medlemslandene, herunder nationale mindretal. EU-landenes kulturelle mangfoldighed skal bevares. Harmonisering på kulturområdet skal afvises. Derimod bør kulturel udveksling fremmes.

11. Hurtigst mulig optagelse af europæiske lande, der ønsker medlemskab, og gunstigst mulige associeringsaftaler med lande, der ikke ønsker eller ikke kan opnå medlemskab. EUs udvidelse må dog ske på en sådan måde, f.eks. via passende overgangsordninger, at unionens beslutningsdygtighed og handlekraft ikke svækkes alvorligt. Ved en institutionel reform må de små landes indflydelse dog ikke forringes.

12. Fastholdelse af EUs medansvar for den politiske (demokratiske), økonomiske, sociale og økologiske udvikling i de østeuropæiske lande og Statssamfundet af Uafhængige Stater (SNG). For at sikre de nye demokratier den støtte og opbakning de har brug for, må EU-landene om nødvendigt

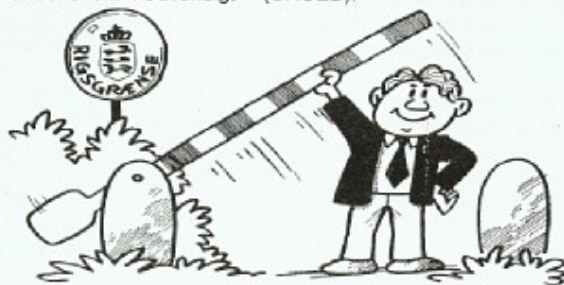
være parate til at nedprioritere dele af det interne EU-samarbejde. EUs offervilje og handlekraft i denne sag er afgørende for at bevare freden i og omkring Europa.

13. Styrkelse af sikkerheden og samarbejdet i Europa, bl.a. ved fastholdelse af NATO-samarbejdet og udbygning af samarbejdet i CSCE. Især CSCE har behov for en institutionel styrkelse, bl.a. i form af oprettelsen af et europæisk sikkerhedsråd, som på vegne af og i overensstemmelse med principperne for arbejdet i FN's sikkerhedsråd har det overordnede ansvar for sikkerheden i Europa. Her må EU-landene yde en aktiv indsats.

14. En mere retfærdig økonomisk verdensorden via bl.a. GATT-forhandlingerne* og UNCTAD* og de internationale finansielle institutioner. Unionen må gå foran i liberaliseringen af verdenshandelen gennem afvikling af protektionistiske handelsbarrierer og statsstøtteordninger.

15. Fortsat udbygning af samarbejdet med udviklingslandene efter principperne i Lomé-konventionen*. EU skal fremme den økonomiske og sociale udvikling i u-landene på et bæredygtigt grundlag og ligeledes fremme en demokratisk udvikling med respekt for menneskerettighederne.

16. En målrettet indsats for forbedring af det globale miljø, herunder en konsekvent opfølgning af beslutningerne på FN's Konference om Miljø og Udvikling (UNCED).

EU'S INSTITUTIONER

EU-samarbejdet skal fortsat være et samarbejde mellem selvstændige stater, som kun på visse områder af fælles interesse træffer beslutninger i fællesskab.

Den nuværende kompetencefordeling mellem EU-institutionerne skal derfor fastholdes. Kommissionen skal fortsat forberede og administrere EUs lovgivning. Ministerrådet skal fortsat have den afgørende politiske beslutningskompetence. Europa-Parlamentet skal primært være borgernes kontrolinstans over for Kommissionen.

Domstolen skal fortsat have ansvaret for fortolkningen af EUs lovgivning og dømme i tvister med relation til EU-lovgivning.

EU-samarbejdets funktion og effektivitet skal sikres gennem en smidig samrådsprocedure mellem EUs institutioner, først og fremmest Europa-Parlamentet, Ministerrådet og Kommissionen, men der skal også arbejdes for et bedre samspil med de nationale parlamenter ved forberedelsen af den fælles lovgivning. De nationale parlamenter samt relevante nationale organisationer bør således inddrages i forberedelsen af EUs lovgivning.

Ministerrådets handlekraft skal

styrkes, blandt andet ved indførelse af flertalsafgørelser på områder, som efter subsidiaritetsprincippet betragtes som fælles anliggender, ligesom for arbejdsmarkedsområdet (den sociale dimension) og det miljømæssige område. Reglerne fastsættes som juridisk bindende minimumsforskrifter, som giver medlemslandene mulighed for at opretholde et højere niveau.

Kommissionens medlemmer skal udpeges af ministerrådet og Europaparlamentet i forening. Parlamentet skal ikke kun som idag have ret til at afsætte hele kommissionen, men også enkelte af dens medlemmer. Det vil være hensigtsmæssigt, at der sker en klargørelse af kommissionens administrative og udøvende funktioner.

MILJØPOLITIK

Alvorlige miljøproblemer truer både os selv og kommende generationer. Intet land kan løse disse problemer alene, og det er derfor nødvendigt med et internationalt samarbejde på grænseoverskridende områder. EU er et naturligt forum for et forpligtende miljø-samarbejde i Europa. EU må arbejde for en bæredygtig udvikling, hvor kommercielle interesser ikke går forud for miljøhensyn. Som hovedregel skal forurenere bære de omkostninger, der er forbundet med forebyggelse og bekæmpelse af miljøskader.

Det er nødvendigt, at det indre marked ikke fører til en situation, hvor manglende miljøhensyn bliver en konkurrenceparameter. Danmark skal derfor arbejde for en oprioritering af en fælles miljøpolitik i EU baseret på fælles minimumsregler. For at forhindre at enkeltlande kan forhindre nødvendige fremskridt i miljøpolitikken, bør alle miljøbeslutninger, der hører under EU, træffes med kvalificeret flertal. Dette bør også

Formandsskabet skal fortsat gå på skift mellem medlemslandene i form af en trojka.

EUs lovgivning skal så vidt muligt have karakter af rammelovgivning, d.v.s. mindre detaljerede direktiver og lignende. Ansvar for de detaljerede regler ligger hos de nationale myndigheder.

Det skal sikres, at revisionsretten bliver den centrale revisionsinstans i EU-samarbejdet. Revisionsretten tildeles de ressourcer, der er nødvendige for at udføre denne vigtige opgave.

Ombudsmandsinstitutionen opbygges, så den får reel betydning for den enkelte borgers retsstilling overfor EUs forvaltning.

gælde minimumsnormer for miljøafgifter.

Kristeligt Folkeparti mener at,

-sikkerhedsforanstaltninger i forbindelse med transport af miljøfremmede stoffer bør skærpes såvel på landjorden som på havet.

-produktudviklingen især inden for den kemiske industri og ernæringsindustrien skal underkastes en nøje kontrol af offentlige myndigheder.

-bestrebelse for at begrænse dumping og udledning af giftaffald skal intensiveres bl.a. via internationale konventioner.

Luftforureningen skal nedbringes, ved at indføre fælles miljøafgifter og fælles retningslinier samt skærpede maximumsbestemmelser for udledning af kuldioxid, svovldioxid og kvælstofoxid. Fælles miljøafgifter skal dog koordineres med de øvrige industrinationer.

Domstolens praksis i forurensningssager må skærpes. Det må ikke kunne betale sig at tilsidesætte miljøhensyn.

EU skal samarbejde med de Øst-europæiske lande om miljøforbedrende foranstaltninger og støtte initiativer økonomisk.

EU må bidrage aktivt til international miljøforskning og til at samarbejde om miljøpolitiske initiativer. EU må f.eks. bidrage aktivt til at styrke FN's miljøorganisation (UNEP).

Affaldsbjergene vokser og er en stadig alvorligere miljøbelastning. Såfremt det samlede miljøregnskab er positivt skal genbrug oprioriteres, systematiseres og praktiseres på en mere effektiv måde end hidtil. Det skal ske ved hjælp af en målrettet afgiftspolitik, og fælles minimumsregler for virksomheders tilbagetagning af producerede varer og emballage.

ENERGIPOLITIK

En fælles energipolitik skal sigte mod en stabil energiforsyning til rimelige priser, og under hensyntagen til økologiske forhold.

Der bør indføres fælles energifgifter i EU og EFTA, så energipriserne ikke alene afspejler produktionsomkostningerne, men også de anvendte energikilders afledte omkostninger for miljø og sund-

hed. Det må sikres, at energipriserne afspejler såvel økologiske som samfundøkonomiske hensyn. Udgifterne til oplagring af radioaktivt affald skal indgå ved pristfastsættelsen ved produktion af kernekraft.

I forbindelse med gennemførelsen af det indre marked, ønsker Kristeligt Folkeparti også "et indre energimarked". Etableringen af det indre energimarked bør dog tage hensyn til lande som Danmark, der som følge af oliekrise har gennemført en langsigtet energipolitik med store anlægsinvesteringer.

EU bør være førende i forskning vedrørende energibesparelser samt omlægning af energiproduktionen i retning af øget brug af vedvarende energikilder og biobrændsler. Ligeledes skal der forskes i reaktorsikkerhed og fredelig decentral anvendelse af fusionsenergi. Der skal sikres fælles standarder vedrørende maksimalt energiforbrug for el-apparater.

EU kan dog ikke alene forbedre det globale miljø. Fællesskabet bør arbejde aktivt i FN for en opfyldelse af Brundtland-rapportens mål om at halvere energiforbruget inden 2030. Det kræver, at EU-landene går foran.

UDDANNELSE OG FORSKNING

EU skal fremme samarbejdet mellem medlemsstaterne på det uddannelsespolitiske område under respekt for medlemsstaternes ansvar for uddannelsesindhold og opbygning samt staternes nationale egenart. Harmonisering på uddannelsesområdet er ikke ønskelig. Samarbejdet bør føre til gensidig anerkendelse af eksamensbeviser og uddannelsesperioder. Fællesskabets indsats skal have karakter af tilskyndelsesforanstaltninger.

EU skal fremme samarbejde omkring forskning ved at iværksætte fælles forskningsprogrammer og ved at tilskynde til samarbejde mellem medlemslandene. EU bør ved enstemmighed fastlægge målet for den EU støttede forskning samt størrelsen af EUs forskningsprogrammer. EU skal fastlægge retningslinier for den biomedicinske forskning under hensyn til kristen-etiske principper, idet det enkelte land dog skal kunne vælge mere vidtgående nationale regler. EU bør herunder forbyde patent på liv.

ARBEJDS- MARKEDS- POLITIK

EU og medlemslandene skal sikre en forbedring af leve- og arbejdsvilkårene, en passende social beskyttelse, en udvikling af de menneskelige ressourcer, og bekæmpelse af social udstødning fra arbejdsmarkedet.

For at sikre, at Danmarks fremtrædende stilling vedrørende lønmodtagernes rettigheder og arbejdsmiljølovgivning ikke fører til social dumping, skal der, under hensyntagen til forskelle i national praksis, indføres fælles minimumsregler i EU på dette område. Såfremt arbejdsmarkedets parter selv kan forhandle sig til de nødvendige minimumsrettigheder, skal EU ikke lovgive på området.

EUs regler skal fremme medbestemmelse på arbejdspladsen. Men overenskomsterne mellem arbejdsmarkedets parter skal fortsat være et rent nationalt anliggende. Danske overenskomster skal overholdes i Danmark. EU skal sikre, at medlemsstaterne gennemfører, at mænd og kvinder får lige løn for lige arbejde.

ØKONOMISK OG VALUTARISK POLITIK

EUs og medlemslandenes mål skal være en stadig afvejning af fuld beskæftigelse, stabile priser, en økologisk bæredygtig udvikling og ligevægt på betalingsbalancen.

Den politiske struktur skal være afklaret, før unionen evt. indfører en fælles centralbank og en fælles mønt. Øget demokratisk kontrol med fællesskabets beslutninger og en klarere afgrænsning af unionens kompetence, må i de kommende år prioriteres højere end yderligere økonomisk integration.

Der må lægges vægt på, at der fortsat sker en økonomisk konvergens mellem EU-landene. Danmark må ikke tilslutte sig ØMU'ens 3. fase uden en bindende folkeafstemning. Andre europæiske lande må på længere sigt kunne tilslutte sig ØMU'en. En fælles penge- og valutakurspolitik i EU, har også betydning for et stabilt kurssystem i den øvrige verden.

SKATTE- OG AFGIFTSPOLITIK

Lovgivningen om den fri bevægelighed af arbejde, kapital og tjenesteydelser er vedtaget. Som en konsekvens heraf kan det forventes, at store dele af det nuværende skatte- og afgiftsgrundlag bliver mere mobilt. Beskatningsobjekterne vil fremover blive placeret, der hvor skatten er lavest. Beskatningen af erhvervslivet i EU skal tilnærmes således, at indkomstopgørelsen sker efter så ensartede principper og skattesatser som muligt. Derved undgås, at skatter og afgifter bliver en konkurrenceparameter.

Af hensyn til medlemslandenes

muligheder for at føre en selvstændig finanspolitik bør det fortsat være muligt at opretholde egne regler - specielt på personbeskatnings- og afgiftsområdet. Kristeligt Folkeparti vil dog arbejde for øgede afgifter på spiritus og tobak i alle medlemslande.

EU skal udarbejde fælles retningslinier for påligning og opgørelse af miljøskatter. Danmark skal udnytte den øgede forståelse i EU for økonomiske styringsmidler i miljøpolitikken til at arbejde aktivt for en ensartet miljøbeskatning.

Kristeligt Folkeparti ønsker endvidere at styrke samarbejdet mellem de enkelte medlemslandes ligningsmyndigheder for at sikre en effektiv opgørelse og opkrævning af skatter og afgifter.

ERHVERVS- OG INDUSTRIPOLITIK

EU skal fremme et sundt og dynamisk erhvervsliv, der er en forudsætning for nye arbejdspladser og for en god national socialpolitik.

EU-landenes erhvervspolitik skal baseres på fri konkurrence uden tekniske handelshindringer og med fælles regler for offentligt udbud af varer og tjenester. EU-landene skal fortsat have mulighed for at opretholde en strengere miljølovgivning end de fælles minimumsregler. EU bør gives tilstrækkelige midler til at kontrollere, at alle lande overholder indre markedslovgivningen.

Det er væsentligt, at EUs industripolitik ikke forhindrer en langsigtet tilpasning af industrierne til efterspørgslen i EU-landene. Offentlig støtte må derfor ikke ydes til forældede og urentable virksomheder, og må kun ydes i en kort periode til sunde virksomheder, der har midlertidige vanskeligheder.

EU skal fremme øget forskning og udvikling af ny teknologi på tværs af landegrænserne, via egne midler og via en samordning af de nationale politikker på området.

Samordning af medlemslandenes erhvervspolitik må kun sigte mod en smidiggørelse af arbejdskraftens bevægelighed.

LANDBRUGSPOLITIK

EUs landbrugspolitik skal sikre forbrugerne gode og sunde fødevarer til rimelige og stabile priser under hensyn til producenterne og følgeindustriens økonomiske og beskæftigelsesmæssige interesser.

EU må være bevidst om sin rolle i verdenssamfundet som både høj-industrialiseret samfund og storproducent af fødevarer. Landbrugspolitikken skal på den ene side sikre den økonomisk vigtige landbrugsproduktion samt sætte EU i stand til at yde fødevarer til stand ved hungerkatastrofer, men må samtidig indrettes, så u-landene ikke forhindres i at opbygge et effektivt landbrug på grund af konkurrenceforvridning.

Omfanget af udgifter til landbrugsordninger, der er afledt af medlemslandenes forpligtelser over for tidligere kolonier, eller af ønsket om opretholdelse af uhen-sigtsmæssige produktionsenheder inden for EU, bør vurderes særskilt, så de ikke ukritisk belast landbrugsbudgettet, men ses som u-landsbistand, industristøtte, sociale ordninger eller regional støtte.

Et alternativ til braklægning af landbrugsjord er at jorden anvendes til dyrkning af non-food afgrøder. Disse tiltag bør støttes med forskning og omlægning af energifgifter.

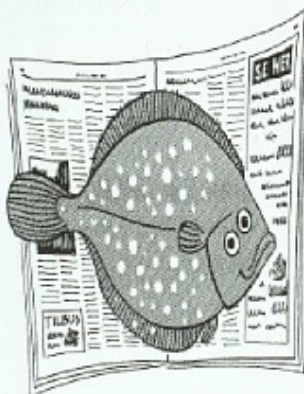
Spekulation i EU-støttet overproduktion af letfordærlige fødevarer og misbrug af EU landbrugsordninger må bringes til ophør. Enklere regler, effektiv kontrol og hurtigt virkende sanktioner er vejen til at undgå misbrug af EUs støtteordninger. Medlemslande med mangelfuld kontrol skal have beskåret landbrugsstøtten.

FISKERIPOLITIK

Målsætningen for EUs fiskeripolitik skal være, at:

-varetag EU-landenes fiskeripolitiske interesser over for omverdenen.

-genopbygge og stabilisere fiske-

bestanden i EU-landenes have og forebygge forurening.

-fastlægge og fordele fangstmængder og tonnager under hensyntagen til nationale fiskeritraditioner samt økonomiske, sociale, regionale og fiskeribiologiske forhold.

-sikre en mere effektiv og ensartet kontrol af fiskeriet i de enkelte EU-lande.

En forsvarlig udnyttelse af havets ressourcer og erhvervslivets rentabilitet skal sikres ved hjælp af tekniske bevaringsforanstaltninger, fleksible ilandtagingsregler og fælles kvalitetskrav.

FORBRUGER-POLITIK

EU skal medvirke til at sikre forbrugerne gode og sunde varer. Gennem en fælles udvidet anvendelse af mærkning og varedeklarerationer skal forbrugerne have forbedrede muligheder for at bedømme og sammenligne varernes indhold og kvalitet.

EU-landenes forbrugerorganisationer skal have bedre muligheder for at yde forbrugerne en saglig vejledning i forbrugsvalg. EU-landenes love må udformes, så der sikres en reel informationsværdi i reklamer og lignende.

EU skal via konkurrencepolitikken sikre den frie prisdannelse.

REGIONAL-POLITIK

EUs regionalpolitik skal mindske ulighederne mellem de forskellige områder i fællesskabet. Især de mest tilbagestående yderområder i EU har behov for egnsudviklingsstøtte.

Strukturfondenes midler skal først

og fremmest anvendes til infrastruktur, småindustri, uddannelse samt til miljøformål. Fondenes midler skal understøtte en økologisk bæredygtig udvikling, og skal stilles til rådighed efter "hjælp-til-selvhjælp-princippet".

Støtte fra strukturfondene skal kun være et supplement til EU-landenes nationale egnsudviklingspolitik. Der skal derfor fortsat være et betydeligt element af national selvfinansiering.

RETSLIG SAMARBEJDE

Samarbejdet mellem EU-landene om bekæmpelse af international kriminalitet, herunder ikke mindst narkokriminalitet, og forskellige former for international økonomisk kriminalitet skal styrkes.

Det samme gælder EU-landenes samarbejde om flygtningespørgsmål. Grundlaget herfor må primært være flygtningekonventionen af 1951.

Samarbejdet på disse områder skal dog fortsat være af mellemstatslig karakter, d.v.s. uden inddragelse af EUs institutioner.

bale politisamarbejde i Interpol. Udenlandske politienheder skal dog kun i meget begrænset omfang og kun efter særlig aftale med det pågældende lands politio- og justitsmyndigheder kunne optræde på andre europæiske landes territorier.

Det europæiske borgerskab skal sikre valgret ved lokalvalg og valg til Europa-parlamentet. Desuden må alle EU-borgere have ret til at modtage hjælp fra ethvert EU-lands ambassader. EU-borgerskabet skal ikke erstatte det nationale borgerskab, og skal således ikke give valgret ved nationale valg.

EU OG OMVERDENEN

En af EU's vigtigste opgaver er at bidrage til at skabe en mere fredelig, retfærdig økonomisk og social verdensorden, hvor goderne er mere ligeligt fordelt mellem nationerne og samfundsgrupperne, og hvor samfundsforholdene i de enkelte lande lever op til FN's erklæringer om menneskerettighederne.

Det overordnede sigte med EUs samarbejde med omverdenen skal derfor være at sikre fred, frihed og økonomisk og social retfærdighed i og mellem nationerne.

EU skal stå åbent for alle demokratiske lande i Europa, men optagelsesbetingelserne må fastsættes således, at EUs funktionsdygtighed ikke svækkes.

DET UDENRIGSPOLITISKE SAMARBEJDE

EU må i højere grad handle i fællesskab i udenrigs- og sikkerhedsmæssige spørgsmål. I forbindelse med det tætte og forpligtende politiske samarbejde i EU er det naturligt at drøfte emner af sikkerhedspolitisk betydning, men det er ikke for tiden ønskeligt, at Danmark indgår i et fast forpligtende samarbejde i Vestunionen (WEU). Det er vigtigt, at EUs udenrigspolitiske indsats sker i samarbejde med andre lande og internationale organisationer - herunder FN, NATO og CSCE.

Inden for det udenrigspolitiske samarbejde skal der især lægges vægt på EU-landenes muligheder for at spille en aktiv rolle som mæglere i internationale konflikter og som formidlere af internationalt samarbejde.

EUs samarbejde om udenrigspo-

litiske anliggender må imidlertid ikke få en så fast og formaliseret karakter, at det reelt begrænser eller ophæver det enkelte medlemslands principielle udenrigspolitiske handelfrihed. Danmark skal f.eks. fortsat kunne praktisere et tæt samarbejde med de øvrige nordiske lande i f.eks. FN.

NORDEN OG EFTA

Kristeligt Folkeparti lægger stor vægt på, at såvidt muligt alle nordiske lande er fuldgyldige medlemmer af EU. Samlet kan de nordiske lande tilføre EU-samarbejdet værdifulde aspekter.

EFTA-lande, der ikke ønsker medlemskab af EU, skal ikke kun have de særlige fordele, der knytter sig til EØS-aftalen*, de skal også yde passende økonomiske bidrag til visse af EUs programmer, f.eks. regionalfondene og samhørighedsfonden.

MIDDELHAVSLANDENE

Samarbejdsaftalerne mellem EU og landene i Mellemøsten og Nordafrika er et vigtigt led i be-

stræbelserne på at skabe politisk afspænding og økonomisk og social fremgang i dette område. Sådanne aftaler kan også modvirke den tiltagende strøm af økonomiske flygtninge fra disse områder til EU-landene.

EU skal arbejde for en fredelig og retfærdig løsning af konflikten mellem Israel og de arabiske lande. Både Israels ret til sikre og anerkendte grænser og palæstinerernes ret til selvbestemmelse må respekteres. Alle kommende EU-lande bør have normale diplomatiske forbindelser med Israel.

USA OG JAPAN

De handelspolitiske modsætninger mellem EU, USA og Japan må løses på grundlag af GATT*-aftalerne. Her må EU gå foran i bestræbelserne på at sikre fri konkurrence på lige vilkår gennem afvikling af protektionistiske handelsbarrierer og statsstøtteordninger.

U-LANDSPOLITIK

EUs samarbejde med udviklingslandene skal udbygges væsentligt. Der skal derfor afsættes betydeligt flere midler til dette formål. Målet må være, at EU-bistanden øges gradvist, uden at det forrin-

ger de nationale bistandsbudgetter. Det vil fortsat være hensigtsmæssigt at lade en stor del af politikken på dette område ligge i medlemslandene.

EUs u-landspolitik skal først og fremmest sigte mod økonomisk og social fremgang i de fattigste lande og befolkningsgrupper. Målet må være en socialt afbalanceret udvikling, som kommer den brede befolkning til gode.

Et andet væsentligt sigte skal være et samarbejde med u-landene om langsigtede fødevarerstrategier med henblik på en stadig større grad af selvforsyning i disse lande. Udviklingsbestræbelserne omkring landbrugsdistrikterne skal derfor have høj prioritet.

Endelig skal EUs samarbejde med udviklingslandene fremme demokratiske styreformer og efterlevelsen af menneskerettighederne.

Lomé-konventionen* skal principielt stå åben for alle u-lande, og

konventionen må løbende tilpasses u-landenes grundlæggende behov, både med hensyn til handelspolitiske forbedringer, fødevarer- og anden bistand, teknologi-overførsel (tilpasset teknologi), gældssanering o.s.v. Konventionens særlige bestemmelser om sikring af eksportindtægter (STABEX*) og fremme af mineindustrien (SYSMIN*) skal udbygges og forbedres.

Konventionen bør ændres til en rammeaftale med ubegrænset løbetid af hensyn til parternes muligheder for langtidsplanlægning og for at fastslå EUs forpligtelser over for u-landene.

U-lande, der ikke ønsker optagelse i Lomé-samarbejdet, skal tilbydes associerings- eller handelsaftaler, der på så mange områder som muligt følger principperne i Lomé-konventionen.

EU må bidrage mere aktivt til at fremme samhandelen mellem u-landene, så de ikke kommer i et for

stærkt afhængighedsforhold til EU-landene.

Kulturelle og økologiske hensyn skal være et integreret led i EU's u-landspolitik. Det er f.eks. vigtigt, at man ikke forsøger at forcere en udvikling, som slår værdifulde kulturtraditioner i stykker, eller som griber forstyrrende eller ødelæggende ind i sårbare naturområder. Der skal derfor også tages særlige hensyn til truede dyrearter, skovområder m.v.

EUs u-landspolitik skal ikke erstatte, men supplere medlemslandenes egen u-landspolitik. Der er imidlertid behov for en bedre koordination, så overlappning undgås. Det samme gælder i forhold til FN's udviklingsprogrammer.

Der skal fortsat arbejdes for, at alle EU-lande inden år 2000 når op på den af FN fastsatte målsætning på 0,7% af BNI i statslig u-landsbistand.

ORDFORKLARING

AVS-landene

Ca. 67 u-lande i Afrika, Vestindien (Karibien) og Stillehavet, som er omfattet af en særlige aftale med EU - Lomékonventionen. Næsten alle afrikanske lande er tilsluttet dette samarbejde.

CSCE

Den engelske forkortelse for Conference on Security and Cooperation in Europe, d.v.s. Konferencen om Sikkerhed og Samarbejde i Europa. Samarbejdet er bl.a. baseret på den såkaldte slutakt fra den første CSCE-konference; den fandt sted i Helsingfors i august 1974. Siden har der regelmæssigt været afholdt konferencer med forskellige temaer og resulterende i vigtige sluterklæringer. Omfattede oprindeligt 32 europæiske lande samt USA, Canada og Sovjetunionen. Omfatter nu ca. 52 lande.

EFTA

Den engelske forkortelse for European Free Trade Association - et frihandelsamarbejde mellem Finland, Island, Lichtenstein, Norge, Schweiz, Sverige og Østrig. Bortset fra de oprindelige 6 EU-lande har alle nuværende EU-lande tidligere været medlemmer af EFTA.

EØS

Det Europæiske økonomiske Samarbejdsområde. EØS-aftalen af 2.5.92 omfatter EU-landene og EFTA-landene med undtagelse af Schweiz, der ved en folkeafstemning i 1992 forkastede aftalen. Aftalen indebærer, at medlemslandene udgør et stort frihandelsområde; det betyder i praksis, at de deltagende EFTA-lande har adgang til EU's indre marked.

GATT

Den engelske forkortelse for General Agreement on Tariffs and Trade, d.v.s. komplekset af internationale handelsaftaler.

Lomé-konventionen

En omfattende samarbejdsaftale mellem EU og u-lande, de såkaldte AVS-lande (se ovenfor). Omfatter både handelsaftaler og finansielle støtteordninger, herunder STABEX og SYSMIN.

STABEX

Særlig finansiell støtteordning under Lomé-konventionen, som sikrer u-landene en vis kompensati- on for mistede eksportindtægter for visse varegrupper, hvis disse i perioder ikke kan opretholde et vist prisniveau på det frie marked.

Subsidiaritet

Bruges i EU-sammenhæng om det princip, der ligger til grund for arbejdsdelingen mellem EUs institutioner og medlemslandene. Er bl.a. defineret i Maastricht-traktatens artikel 3B, der indeholder to elementer. For det første det decentrale element: "Kun hvis og i det omfang målene for den på-

tænkte handling ikke i tilstrækkelig grad kan opfyldes af medlemsstaterne". For det andet det centrale element: "Bedre kan gennemføres på fællesskabsniveau." Der er efterhånden bred enighed i EU om, at princippet skal fortolkes decentralt, d.v.s. kun de fælles problemer, der ikke kan løses af medlemslandene hver for sig, skal søges løst via EUs institutioner (beslutningskompetence).

SYSMIN

Særlig finansiell støtteordning under Lomé-konventionen til støtte for u-landenes mineindustri.

UNCTAD

Den engelske forkortelse for United Nations Conference on Trade and Development, d.v.s. FN's konference om handel og udvikling. Konferencerne afholdes hvert fjerde år og behandler u-landenes handelsvilkår.

Kristeligt Folkeparti
Landskontoret, Bernhard Bangs Allé 23 - 2000 Frederiksberg - Telefon 38 88 51 52

For oplysninger om ophavsret og brugerrettigheder, se venligst www.kb.dk

For information on copyright and user rights, please consult www.kb.dk